

Právě jsem se vrátil z Hra..., hm, z kontroly. Výsledek je pro mě velkým překvapením. Tedy od začátku.

Sanitka měla, podle slov naší sestřičky, přijet před sedmou hodinou. O třičtvrtě jsem už raději čekal před barákem. Samozřejmě, jak už to bývá, sanitka přijela až o čtvrt na osm. Já to беру, vždyť jsem byl až první v pořadí na sběrném okruhu. Jedeme dál. Cestou jsme přibrali (nechci říkat babky, vůbec se mi to nelíbí) čtyři babky a po celkem klidné cestě jsme dojeli do Vojenské nemocnice v Plzni. Mimochodem, opět řídil ten můj kámoš, co se mnou jel i v den havárky.

Odběry krve, moči a tak, přeskočím. Po zhruba hodině čekání jsem se dostal na řadu. Dopajdal jsem do ordinace, doktor na mě kouká a ptá se, co mě vlastně trápí. Vysvětluju mu můj problém a zároveň i to, proč nemám sáдру. Za mnou provedený zákrok jsem sklídl pochvalu (hned po tom, co jsem mu vysvětlil, co jsou to Priessnitzovy obklady). Doktor nahlédl do mých záznamů a udiveně se mě ptá, proč jsem měl tu sáдру vůbec tak dlouho. Víám já? Jsem snad doktor? (Vždyť nemám ani zdravotnický kurz, který bych si docela přál.) Nakonec mě poslal na rentgen aniž by se mi na nohu byť jen podíval.

RTG vyšetření opět přeskočím. Snad jen, že pokaždé, když tam jsem, tak přivezou na snímkování nějakého toho vězně (mukl se sem asi moc nehodí). Vrátil jsem se do ordinace, doktor mrkne na výsledky (Starší nedislokovaná fraktura zadní hrany tibie, ostatní skelt intaktní, postavení v kloubu správné.) a hned jestli jsem už tu zlomeninu měl někdy dřív, nebo je to z toho úrazu. Nevzpomínám si, že bych někdy měl nějaké problémy s nohama tohoto charakteru (tu prasklinu jsem ukazoval manželce již na původním snímku ze Stodu). Doktor navrhuje dát nohu do ortézy. To vykouzlilo úsměv na mé tváři. Ortéza nebude překážet potřebné každodenní hygieně.

Sestřička odběhla pro ortézu a já si zatím vyzul botu a sundal ponožku. V této chvíli se doktor poprvé podíval na můj kotník a s údivem konstatoval, že ho mám nateklý a promodralý. Jako bych mu to hned na začátku neříkal. Nápad s ortézou je náhle zavrhnut (přece jen nedrží nohu tak pevně) a nařídil mi skočit si na sádrovnu nechan udělat slušivou dlahu. Neschopenka se tím pádem prodlužuje o dalších čtrnáct dní minimálně.

Dlahu mi dělal nějaký výřečný postarší mužík. Musím uznat, že své řemeslo zvládá skvěle.

Sádra story continue

Napsal uživatel Bugi

Pátek, 15 Červenec 2005 16:12 - Aktualizováno Čtvrtek, 25 Březen 2010 22:02

Nová dlahu je daleko pevnější, není tak těžká a je přitom částečně prodyšná, narozdíl od toho špalku sádry ze Stodu. Nakonec mi ještě sehnal klíč, abych si mohl upravit výšku svých nových "vycházkových holí". Opravdu milý a ochotný pán.

Poté jsem konečně vyrazil na internu. Doktor se smál, v jakém že to jsem stavu, a že mě tudíž nemůžou ani zvážit. Poté prohlásil, že je rád, že jsem šel konečně do sebe a že držím tu dietu, kterou mi nařídil (viz předchozí příspěvky). Výsledky krevních, močových atd. testů prý jasně ukazují, že konečně spolupracuju. Jo jo. Pan doktor je šprýmař.

Cesta domů proběhla celkem v klidu. (Nechtěně jsem nechal seřvat dva sanitáky jejich dispečerem, že musím čekat tak dlouho. Jen jsem se zeptal, kdy pro mě přijedou.) Před tím, než jsme vyjeli, procházel kolem sanitky onen pán ze sádrovny. Hned, jak mě uviděl, ke mě přiskočil a zkontroloval mi dlahu, jestli mi opravdu dobře sedí a jestli mě nikde netlačí. Takovou úslužnost jsem snad ještě nezažil.

V pondělí musím na posádkovou ošetrovnu s výsledkami. Cestou přes bránu si asi na chvíli půjčím pistoli od dozorčího útvaru.